

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

2. Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem Seniorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

Dei lege non contenti, in seruandis hominum traditionibus se fatigant. Pertinet hoc ad alia illa verba, *Frustra me colunt docentes mandata hominum, &c.* quæ postea tractabimus. Tertio (ait Calvinus) docet hic locus iniuriam Deo fieri quum ita in sublime efferuntur hominum commenta, vt legis eius maiestas ferè concidat, vel saltem frigeat eius reuerentia. De hominum commentis verissimum hoc est, quæ nullo planè in precio quo ad Dei cultū habenda sunt. Sed traditiones Apostolicæ & constitutiones Ecclesiasticæ hominum cōmenta non sunt, sed Dei instituta, vt locis citatis ostendimus. Sed neque illa sic in sublime ferri volumus, vt legis diuinæ maiestas propter earum obseruationem vel minimum violetur. Sed nunc ad hæc tria seorsim loca ex hoc capite deducta quid disputet Calvinus, seorsim examinabimus.

2. *Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem Seniorum?*

CAVILLATIONEM hanc & superstitionē Pharisæorum in eo consistere vult Calvinus, quòd ceremoniam lauandi manus, non per se liberam & indifferentem, sic urgebant contra discipulos Christi qui eam prætermiserunt, quasi rem necessariam & ad Dei cultum pertinentem, quum in lege Dei præscripta non esset, sed ab illis verbo Dei assuta. Idem affirmat de aquæ benedictæ ceremonia Ecclesiastica, quia ad exorcismos illam applicamus, & vt rem necessariam urgemus, & vnicum baptismum toties iterando, quantum in se est, obliteramus. Quod postremum ab eo ineptissime obijci, vel quælibet anicula Christiana aduertit, quæ aquæ benedictæ vsus à baptismo longissime distingui statim responderet. Nec secundum

dum quod ponit, vel vllus idiota Catholicus ignorat merum mendacium esse, quū omnes videant in eius vsu nullā necessitatē poni, sed liberē vel assumi vel nō assumi; modō absit contēptus qui non in ceremoniā, sed in Ecclesiā præpositos qui eā instituerūt, imō in Christū cadit, dicēte ad illos Christo, *Qui vos spernit, me spernit*. Primū quod obiectat, apertā Caluini insaniā demonstrat, iuxta illud August. *Quod tota per orbē frequentat Ecclesia, quin ita faciendum sit disputare insolentissime insanie est*. Ad cauillationem Phariseorum quod attinet, si rectē expendatur textus, de discipulorum factō nihil in alteram partem respondit Christus, sed in ipsos Pharisæos grauiora crimina retorquet; videlicet transgressionem mandati Dei in decalogo propter quādam eorum traditionem in avaritia fundatam; item hypocritism eorum de qua postea dicitur. Sed factum discipulorum qui non seruabant traditionem illam Seniorum de lauandis manibus, Christus apertis verbis nec defendit nec damnat, vt propterea traditionum Ecclesiasticarum cōtemptum ex hoc factō discipulorum Christi deducere heretici nullo modo possint. Ceterum vtcunque hac in re discipuli vel peccauerint vel non peccauerint (Christus enim eorum factum nec damnat nec defendit) traditiones illas Seniorum cum traditionibus Ecclesiasticis nullā planē affinitatē habere, duabus maximē ex causis notandum est. Primū quia tota ratio cultus diuini apud Iudæos in ipsa lege Moysaica exactissimē & scrupulosissimē tradita fuit, disertēq; vetitum ne quid ei adderetur, dicente Moyse: *Non addetis ad verbum quod ego vobis loquor, &c.* Quare reliquis prophetis aut sacerdotibus post Moysen nulla est data potestas nouas sacrificiorum ceremonias

Luc. 10.

Epist. 118
cap. 5.

Traditio
Seniorum
à discipu-
lis negle-
cta hare-
ticos non
iuuat,

Traditio-
num Ec-
cles. discrimen à
Pharisai-
cis.
Deuter. 4.

monias instituendi. Atqui de cultu nouæ Ecclesiæ quam Christus erexit, Christus ipse excepta Sacramentorum institutione & precandi formula nihil ordinauit; nec in historia Euangelica vlla prohibitio extat, vt ad verbum Euangelij scriptum nihil addatur, sed contra Christus inlicit suos Apostolos *sicut semetipsum audiui*: misit illos Luc. 10. cum amplissima potestate *sicut Pater ipsum miserat*; Ioan. 15. & 16. promisit & postea misit *Spiritum S. qui eos omnia doceret*. Denique ipsi Apostoli & Seniores præcepta Act. 15. & 16. varia promulgarunt, & obedientiam alijs Præpositis deferendam præscripserunt. Reliquerunt Heb. 13. igitur nobis traditiones partim scriptas in epistolis, partim non scriptas, vt Paulus testatur. Hæc est vna latissima differentia cur Seniorum traditiones non scripte in lege, à discipulis Christi negligi potuerint, traditiones tamen Ecclesiasticæ non scriptæ in Euangelio, vel literis Apostolicis, contemni à Christianis non debeant. Altera ratio est, quod hæc traditiones Seniorum ad nullam populi Iudaici ædificationem, sed ad onus inutile; nec ad diuini cultus augmentum, aut tanquam medium melius colendi Deum, vt affirmat Calvinus, sed ad eius corruptelam potius faciebant. Vnde illa omnia *aniles fabulas* Paulus vocat, vt 1. Tim. 1. docet August. contra aduersar. Legis & Prophet. lib. 2. cap. 1. & à recentibus Scribis ac doctoribus paulo ante Christi aduentum ortum habuerunt, vt latè describit Epiphanius in hæresi Ptolomeitarum, & D. Hieronymus varijs in locis: in cap. 8. Esaiæ, in cap. 3. epist. ad Tirū, in epist. ad Algasiā q. 10. Vide quoque Irenæum lib. 4. cap. 25. & 26. Traditiones autem Ecclesiasticæ, quas exemplo discipulorum Christi contemnere volant hæretici, sunt traditiones Apostolicæ, & totius antiquitatis

quitatis testimonijs firmate, non recenter inuenta, omnésque ad Dei cultum & populi ædificationem instituta. Quare nullam, vt dixi, affinitatem traditiones Ecclesiasticæ cum Seniorum traditionibus, quarum transgressio à Phariseis obijcitur, nihil commune habent.

3. *Quare et vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram?*

HOc erat maximum Scribarum & Phariseorum sacrilegium, quòd illis recentibus suorum traditionibus ita inhærebant, vt propter illas seruandas Dei mandata in lege scripta violarentur. Id quod dupliciter fiebat: vno modo suarum traditionum obfertantiâ magis exactè & rigidè à suis exigendo quàm scripta in lege Dei mandata, quod apud Marcum prior loco, hic verò apud Matthæum posteriori loco à Christo obijcitur, nosque posterius examinabimus. Alio modo ipsa Dei mandata per suas nouas traditiones qualique expositiones peruersas corrumpendo, vt in textu apparet circa mandatũ de honorandis parentibus. Hoc idem crimen Catholicæ Ecclesiæ generalibus verbis obijciunt hæretici, sed in nulla Ecclesiastica traditione hætenus hoc probare potuerunt. Neque hoc loco Calvinus hunc transgressionis modum Catholicis impingit, sed priorem illum, quem Christus non istis verbis, vt putauit Calvinus, sed alijs expressit, quæ nunc explicanda sunt.

9. *Sine*